

su) i dr. Godine 1921. držao se Socijalni tečaj s običajnim uspjehom u Toulouseu 22. srpnja do 1. kolovoza pod predsjedanjem nadbiskupa Mgr. Germaina.

Taj kratki prikaz svjedoči, da se bez pretjeranog optimizma smijemo velikomu nadati od napretka, što ga je ostvario katolicizam u francuskom narodu, napose u najobrazovanijoj česti njegove omladine. Na Petrovo je 1921. kardinal-nadbiskup pariski zaredio svećenikom abbéa Petra Gerliera, bivšeg glavnog predsjednika „katoličkog Saveza francuske omladine (Association Catholique de la Jeunesse Française).“ Gerlier, muž velika uma i vanredan govornik, bio je odvjetnik prizivnog sudišta pariskoga. Dvije godine pred rat ostavi karijeru, koja mu obećavaše sjajnu budućnost, i pođe da se žrtvuje za sve kao svećenik. Pošto je u ratu bio ranjen te prepatio muke zarobljenništva, svršio je bogoslovne nauke ove godine. Njegovoj je mladoj Misi, koju je prikazao Bogu Trojedinomu u crkvi Saint-Sulpice u Parizu, bogoljubno pribivalo mnogo uglednih katolika raznih staleža i velik ih je broj pristupio stolu Gospodnjem. Ta nas zgoda napunja velikom nadom, ona je svijetao simbol, koji sipa zlatne zrake na podatke, što ih prikazujemo čitateljima *Života*.

Paris 15. kolovoza 1921.

Léonce de Grandmaison S. I.

Život s crkvenom godinom.

(Iz „Rimskog Misala“)

Predkorizmeno Bogoslužje

Za pape Pelagija I. († 560.) i Ivana III. († 573.) provališe novi barbarski narodi u Italiju, opustošiše tu lijepu i bogatu zemlju i zaprijetiše i samom Rimu. U toj nevolji uteče se rimski biskup i puk pomoći Božjoj i zagovoru sv. Petra i Pavla i sv. Lovre — triju mučenika, koji su i danas još u Rimu osobito čašćeni. Strah pred provalom divljih barbara (naroda) stvorio je i nadahnuo misne obrasce za nedjelju sedamdesetnicu, šezdesetnicu i pedesetnicu. Nije moguće tačno odrediti, jesu li bazilike sv. Lovre, sv. Petra i sv. Pavla već otprije bile postajne crkve za ove nedjelje, ili su s novim misnim obrascima uzete i nove postajne crkve. Svakako je bogoslužje nedjelje šezdesetnice u najužem nutarnjem savezu s ličnošću sv. Pavla i njegovim patnjama. Tako su ove nedjelje, koje su već otprije bile kao neka priprava za korizmu, dobile posve pokornički značaj. Sv. misa služi se u ljubičastoj boji. Orgulje šute. Radosni usklik aleluja ne čuje se. Čuju se samo smrtni uzdisaji i bolni vapaji, ozbiljne opomene i gorki prijekori.

Tko je proživio strahote svjetskoga rata, ne će pitati, zašto je Crkva ove misne obrasce ostavila da se i dalje čitaju, premda je davno već nestalo njihova časovitog motiva: seobe naroda. Dok

bude ljudi, dotle će biti nesreća i patnja za pojedince i za čitave narode. Zato nas brižna naša majka, Crkva katolička, svake godine kroz tri nedjelje upozorava na prave uzroke svih naših nevolja i poučaje nas, kako valja da se vladamo u nesreći.

No i time još nijesmo potpuno shvatili dubokog značenja crkvenog bogoslužja u ove nedjelje. Vremenske nesreće i neprijatelji zemaljske naše sreće nijesu drugo, no slika neprijatelja duše naše, koji neprestano vrebaju, ne bi li je uhvatili u svoje mreže i oteli joj vrhunarni život. Predkorizmeno bogoslužje imade dakle i danas još osobitu ličnu i praktičnu važnost za svakog kršćanina, jer ga živo sjeća na pogibli, što propašću prijete tijelu i duši.

Nedjelja sedamdesetnica.

Prvi kršćani pripravljali su se za Uskrs četrdesetdnevnom postom. Korizma (kvadragezima, četrdesetnica) zvalo se ovo čitavo razdoblje od 40 dana. Prva nedjelja u korizmi znači prvu nedjelju u razdoblju od 40 dana. No na nekim je mjestima trajao post po 50, 60, 70 dana, pa su se zato nedjelje u ovim razdobljima prozvale sedamdesetnica, šezdesetnica, pedesetnica.

Osjećaš li, kršćanska dušo, težinu grijeha, blizinu i veličinu pogibli, kojima te okružuje i napastuje svijet upravo u ovo pokladno doba? Raduj se — ali u Gospodu! Čednost tvoja neka bude poznata svima ljudima!

Pristup. Ps. 17. Obuzeše me bolesti smrtnne, paklen-ski bolovi opkoliše me; u svojoj tjeskobi prizvah Gospoda, i on usliša glas moj, iz hrama svetoga svoga. Ps. isti. Ljubit ću te, Gospode, kreposti moja; Gospod je tvrđava moja, zak'on moj, izbavitelj moj. Slava Ocu . . . Obuzeše me itd.

Nedjelja šezdesetnica.

Hvalimo Gospodu sa sv. Pavlom, ako nam je dosudio da poput njega trpimo. Udobnost i bogatstvo ugušuju u nama smisao za duhovni život i odviše nas vezuju za ovu zemlju. A bolovi i patnje dižu nam srce k Bogu.

„Pasivne“ su kreposti, osobito strpljivost, veće i teže od „aktivnih“ — i zato na njih mnogi mrze ili ih podcjenjuju.

Pristup. Ps. 43. Ustani, što spavaš, Gospode? Ustani i ne odbaci nas do svrhe! Zašto odvrćaš lice svoje, zaboravljaš nevolju našu? Utroba naša prionu za zemlju; ustani, Gospode, pomozí nam i spasi nas.*) Ps. isti. Bože, ušima svojim slušasmo, ocevi naši kazaše nama. Slava Ocu . . . Ustani itd.

*) Prvotni je smisao: Pognuti smo do zemlje, posve smo skršeni od boli i tuge. Ne obistinuje li se to doslovce u strahovitom svjetskom ratu? A ne obistinuje li se kod svakoga nas i pr-ne-eni, duhovni smisao ovoga stiha? Ne vuče li nas zemlja k sebi, ne osjećamo li u sebi zakon tijela svoga i zakon sebičnoga duha, koji nas veže i pritište uz ovaj svijet i njegova dobra? Vi podzemaljske sile! Vi k zemlji me vučete, odoljet ne mogu Vam (bez pomoći Božje!) Karlo Drački, V. čin, 5. prizor.

Nedjelja pedesetnica.

Isus naviješta svoju muku i smrt i vraća slijepcu vid. Jesam li i ja ili koji od mojih prijatelja slijep kod očiju? Vidim li put Isusov i put moj? Je li meni križ Isusov ludost? Stidim li se u ovim danima jasno priznati i činom dokazati, da sam kršćanin, a ne poganin: učenik Raspetoga Isusa, a ne pijanoga Baka i razbludne Venere?

Vrati zdravi pogled kojemu od svojih poznatih. To je najveće dobročinstvo, koje mu možeš iskazati. Podaj u ovim danima Isusu zadovoljštinu za grozne uvrede kojima ga vrijeđa svijet. Primi u naknadu za te grijeh sv. pričest.

Na stepenicama. Ps. 76. Ti si Bog, koji jedini činiš čudeša: pokazao si među narodima moć svoju. Mišicom svojom oslobodio si narod svoj, sinove Izrailjeve i Josipove.

Zavlaka. Ps. 99. Radujte se Bogu, sva zemljo! Služite Gospodu s veseljem. Urdite pred lice njegovo u radovanju: Znajte da je Gospod sam Bog. On učini nas, a ne mi sebe; a i mi smo puk njegov i ovce paše njegove. Dr. D. K.

Knjige i časopisi.

Krijes. Godina VIII. br. 1. i 2. (studeni i prosinac 1921.). Ponovo preporučamo prijateljima „Života,“ da ovaj lijepi dječji list šire među našom najmlađom uzdanicom. List se raspacava upravo na jagmu, a to nije ni čudo, kad se odlikuje ne samo vrlo zanimivim i uzgojnim sadržajem nego i ukusnom opretnom. Pretplata (pola godine 5 dinara) šalje se Upravi „Krijesa“ u Zagreb, Pošt. pretinac 109.

Škola i vjera. Škola je za nas jedno životno pitanje, pa moramo svi bez razlike raditi oko toga, da se naša mladež odgaja po vječnim katoličkim načelima. Kršćanstvo je naj-

jači i najbolji uzgojni faktor. Tim se predmetom bave tri od onih brošura, što ih izdaje ugledni „Stimmen der Zeit“ (Herder, Freiburg i. B.). *Um die christliche Schule* (V. Hugger S. I.) pobija takozvanu „slobodnu školu“, a zahtijeva, da se Crkvi prizna isključivo pravo na davanje vjerske obuke i utjecaj na nutarnji duh škole. *Religionsloser Moralunterricht* (M. Pribilla S. I.) razotkriva zabludu onih, koji hoće da vjersku obuku zamijene maglovitim „svjetovnim moralom.“ *Die Seele der Schularbeit* (V. Hugger S. I.) uvjerljivo dokazuje, kako je vjera duša uzgojnog organizma, koji bez vjere mora zakržljaviti i zahiriti.

Uređuje: Miroslav Vanino D. I. Uredništvo zaključeno: 1. prosinca 1921.

Sadržaj: M. Vanino D. I.: Geolozi prema vjeri. 57. M. V.: Tri mise. 63. Léonce de Grandmaison S. I.: Katolička Francuska 1921. 65. Dr. D. K.: Život s crkvenom godinom 70. Knjige i časopisi. 72.

Za uredništvo odgovara: Bašan Modrcin D. I.

Tiskom Glasnika S. I. u Zagrebu.